

KURYER LITEWSKI

*Za dozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
Imperatora Catey Roszji.*

z Wilna VS. 26 Maja 1800 w Sobotę

Z Petersburga VS. 15 Maja.

Rzymko Cesarzkiej służby General Lieutenant Xiążę Jmć Alexander W urtembergski przyjął się do Roszyskiej w tymże stopniu, naznaczony szefem pólku kirasjerów M. i. a. 2. General Major Miller z będzie onego komendantem. Naznaczeni komendantami; pólku strzelców Balli, Półkownik Kornicki; kirasjerów von Brinkena Półkownik Lang; artilleryi Helwicha Półkownik Semkow, Pólku strzelców Łazarewa Półkownik Woicykow otrzymał rangę General Majora i Szefostwo pólku strzeleckiego dawniej Xiążęcia Arbeliana; regimentu muszkietyerów Bussowa Podpółkownik Szyc został Półkownikiem; muszkietyerów Wieleckiego Major Siucin Podpółkownikiem.

D. 7 na Caricińskim tugu odprawiła się rewia leibgardyi regimentu JEGO JMPE-RATORSKIEY MOSCI; po której zakończeniu JMPE-RATOR Jmć na znak ukontentowania swojego raczył włożyć krzyż kommandorski Orderu S. Jana Jerozolimskiego na kommandanta regimentu Generala Lieutenanta Talizina. Podobnym sposobem d. 8 Imperator Jmć oglądał regimenta leibgardyjskie wielkich Xiążąt Alexandra i Konstantyna. Dnia zaś 9 odprawiły się manewra; zatym dano krzyże kommandorskie orderu S. Jana Jerozolimskiego kommandantom batalionowym General Maiorem: Sukinowi, Mazowskiemu, Golyńskiemu, i Freinsdorfovi kommandanci zaś batalionow Półkownicy: Łyszczow, Wiazemski, Demidow, i Za graźki zostali tegoż orderu kawalerami. Przy parciu Monarcha oświadczył najwyższe ukontentowanie wielkiemu Xiążęciu Alexandrowi; Officyerowie otrzymali pochwałę. Unterofficyerowie i żołnierze po rublu; z przydaniem wódki mięsa.

*z Wiednia 24 Maja z Gazety
Wiedeńskiej.*

Podpółkownik Graf Paar gościem przy

stany od Generala kawaleryi Melas przywiozł dziś ważne wiadomości o szczęśliwym powodzeniu oręża naszego we Włoszech, D. 11 wódz Austryacki miał główną kwaterę w Bordighera. Generalowie Knesewich i Gorupp wysłali podjazdy do Villafranca i Mentone, oszańcowali Roja, zaieli wąwoz Brois i Sospello, zbliżając się ku dolinie Martin. Nieprzyjaciel w zamku Vintimiglia załogę postawił. D. 12 szturm przypuścił Lattermann; Francuzi widząc opanowane przez naszych góry nad pomienioną twierdzą panujące, poddał się w niewolę; 6 Officyerów, 100 żołnierzy wziętych odesłano do Col di Tenda. Ostatnie to było miejsce w którym Suchet śmiało opór czynić; cofnął się najszybciej za rzekę Var, która dawną Francją od ziemi Włoskiej przedziela.

Uchodząc do własnego kraju nieprzyjaciel opuścił nie tylko całe Hrabstwa Nice i Tenda, Departamentem Alp nad morzkich niedawno przezwane, ale też miasto Nice stołeczne, którego bramy Generalowi Gorupp otworzyli dobrowolnie uzbrojeni dobrze myślący obywatela. Ta okoliczność niespodziewana pozwoliła Generalowi en chef przez Col di Tenda wysłać diwizye Gorupp i Knesewich do Piemontu na wzmocnienie korpusu Keima; miał albowiem pewną wiadomość, iż nieprzyjaciel nad jeziorom Genewęskim zgromadzony w przewyższających siłach, nowym wtargnięciem zagraża Włochom północnym. Melas d. 13 główną kwaterę do Nice przeniósł, gdzie znaleźliśmy oprócz wielu chorych i ranionych żołnierzy, 19 spiżowych, 91 żelaznych armat, wiele prochu, i rozmaitych amunicyi.

Cheąc zaś powrót do Włoch na wieki zagrozić w tych stronach Suchetowi, który za rzeką Var nad 8 lub 10 t, żołnierza nie liczy, zostawił nad granicą kilka diwizyi pod kommandą Elsnitza, sam umyślił do Piemontu pośpieszyć, gdzie podobno za dni kilka otwiera się nowy teatr wojenny. Pod Genuą i Sawoną nic się niestało. Admiral Lord Keith d. 8 rano zaczął rzucać z morza bom

by do miasta Genui i przedmieścia S. Pietro d' Arena; do bombardowania citadelli Sawońskiej baterie sypać zaczęto. W przeciągu całej kampanii tegorocznej, która Liguryą i cały Departament Nicey zwyciężcom już w ręce podano, regimenta Piemontskie do Austriackiej armii przyłączone, dały niepospolite dowody męstwa i odwagi; w całych dniach Włoszech nie ma trzymać nieprzyjaciela jak tylko, Genuę Gavi, Sawonę, Montealbaño i zamek Villafranca, w którym nie ma nad 600 garnizonu; ponieważ zaś nie są w żywność opatrzone, prędko poddać się muszą.

W raportach Generala artylleryi Baron Kray nie ma znaleźć nowego; do 18 Maia w położeniu dwóch armii nie nastąpiła odmiana. Nieprzyjaciel dywizyą na lewym brzegu Dunaju która przed nami d. 16 ustępować musiała, znacznie pomnożyła; zamyślając podobno przeszkodzić połączeniu się Graffa Starray, Xiążęcia Hohenohe, Generala Kienmayer z głównym obozem; naywiększą jednak potęgę Moreau zgromadził między lewym brzegiem rzeki Jller, a prawym Dunaju, tak dalece że pod Weisshorn jedna tylko dywizya została,

Margrabia de Gallo Minister Pełnomocny Króla Jmci Dwóch Sycylii miał niedawno audyencyą u Cesarza Jmci, i wyjechał do Liworny, z kąd uda się do Palermo. Według prywatnych listów od armii Włoskiej, General Melas postanowił spotkać Generala Berthier z oddziałem Massenie ciągnącego tuż przy górach Alpejskich, wprzód niżeli nieprzyjacielskie kolumny połączone zostaną; co iesliby nad nadzieję skutecznieć potrafił Berthier, wodz Austriacki swojej armii pewne wyznaczył stanowiska w okolicach Turinu; tam wielka bitwa rozstrzygnie losy ziemi Włoskiej. Generalowie Ott i Hohenzollern Genuę opasują z 50 batalionami; Elsnitz zaś pod Sawoną i nad rzeką Var' ma do 30 tysięcy żołnierza. Mamy nadzieję, że i Baron Kray obierze miejsce wygodne, na którym stojąc wstrzyma postępowanie Francuzów w głąb Rzeszy; do jego armii wyfylały liczne posilki.

Arcy Xiąże Maximilian wyjeżdża do Carlsbadu. Posel Ottomański Forty u Dworu naszego wiadomość odebrał, iż w Egipcie odnowiła się woyna między W. Wezyrem i Generałem Kieber; ostatni miał podjęcie, że Francuzi w Alexandryi wyrzniętymi być mieli; Wezyr nie miał przy sobie nad 20 t. ludzi; piechota prawie cała na placu legła; jazda zaś pierzchała uszła do obozu Osmana Baszy, Namieśnika najwyższego wodza; ten w Cairze między wielo innemi miał wyrznąć Institutum Francuzkie, Murad Bey do tego dzieła się przyczynił; lecz iakożkolwiek dokładne ze wszystkiemi szczegółami zda się być opisanie ważnego przypadku, czekamy ieszcze pewniejszych z obu stron raportów.

z Londynu 16 Maia z Gazety
Hamburgskiej

Dnia wczorayszego zdarzył się okropny przypadek; Król Jmć podwakoć był w niebezpieczeństwie stracenia życia; zachowała go opatrność; rzecz iak się stała opisujemy.

Rano Monarcha wyjechał do Hyde Park na rewią batalionu grenadyerów leibgardyi. Przy pierwszym ognia dawanu, Ongley Officialista departamentu morskiego, stojący o 10 tylko łokci od Króla w nogę postrzelonym został. Żołnierza który to uczynił, w tłumie rozeznac było niepodobno; zgadnąć trudno czyli tak zrzędził przypadek, czyli też zbrodnia umyślona była. Wprawdzie Angielscy Oficyerowie pilni są w pełnieniu obowiązku opatrzenia w pole występować nie zwykli; ładunki nawet estre od pospolitych różnią się ciężarem i kolorem; lecz naciątek przy naywiększej częstokroć ostróżności przypadek może mieć miejsce. Król Jmć rannego Ongley natychmiast polecił szczerulnym względem Lorda Catchara.

Tegoż dnia wieczorem Monarcha z całą familią przybył na teatr Drurylane, którego Antreprenerem zdawna jest sławny w Opoczycy Reprezentant Sheridan. Ledwie Król Jmć wszedł do loży, a według zwyczaju przywitał powstających przed sobą spektatorów, człowiek stojący na partycie dobył ukryty pistolet i wystrzelił. Postrzegł zamyśl złochny bliski niego P. Hobrozd, za ramię porwał, i sprawił że kula w fust loży Królewskiej ugodziła. Powstało w sali straszliwe zamieszanie, późniey milczenie i bojaźń. Lecz postrzegłszy nietkniętego i spokojnego Monarchę Anglicy, teatr cały napelnili radośnemi okrzykami; Królowa do loży wchodziła właśnie gdy strzelał złochnyca, i ogień widziała naymniejszy nie pokazując bojaźni, lecz Królowy głośno i rzewnie płakały.

Wszysty więc spektatorowie oświadczywszy powszechną radość z ocalenia Monarchy, zawołali: przytrzymać złochnycę. Ten rzucił pod ławę pistolet; postrzegli przy nim stojący, i do bliskich pokoiów zaprowadzili. Przybyło tam wnet kilku urzędników, P. Sheridan, nakoniec Królewicowie Xiążęta de Galles i d' York. Wyznał przed wszystkiemi że jest Hadfield; służył długo w 15 pułku dragonii, odprawił kampanie Flandryjskie pod Xiążęciem d' York, był w niewoli u Francuzów; kilkakroć w bitwach ciężko raniony otrzymał dymisyę; zdarzyło mu się Xiążęciu d' York raz wyciągnąć z wody co zeznał sam Xiąże. Nie mając sposobu do życia, powrócił do rzemioła złotniczego, którym bawił się za młodu, i przez lat kilka pilnie u Salomona Hougham pracował.

Osoby które go znają wezwane na świadectwo, powiedziały że człowiek dobrych wprawdzie jest obyczajów, lecz wino mu głowę zawraca. Przyślągi iż spółników żadnych nie ma; strzelił zaś jedynie dla tego, aby z rozkazu sądowego życie stracił które jemu było nieznośne; samobójstwem zaś wielce się brzydził; dał nakoniec niemałe dowody pomieszanego rozumu, i oświadczył, iż nie było myślą jego zabić Króla.

Interes unii Dwóch narodów zupełnie ukończony w Parlamencie; czyniła jeszcze Opozycya w obu Izbach co mogła, chcąc dzieło pierwszego Ministra zniszczyć; lecz nie sprawili: Lord Fitzwilliam, Laurence, Grey, Tierney; wnioski ich większość głosów odrzuciła; prośbę do Tronu podano; królowa Królowika wkrótce nastąpi. Admiral Dixon z eskadrą wypłynął ku Batawskiemu brzegom; od Lorda S. Vincent żadney nie ma wiadomości; Nelson wkrótce tu spodziewany ma pod nim kommanderować flotą w kanale. 100 statków zbożem ładownych z morza Bałtyckiego teraz przybyło do portów naszych; jednak po wielu miastach zdarzają się jeszcze rozruchy, dla niedostatku chleba. W Bath nie obeszło się bez krwi rozlania, gdzie kobieta drożyzną kartofli urażona, korzec onych wyrzuciła na rynku, obecne zaś pospólitwo sobie tę zdobycz przywłaszczać chciało; milicya spokojność przywracać musiała; toż samo zdarzyło się w Birmingham, Pontefract, Wakefield.

Ministrowie dawno już ułożyli projekt uformowania w Jamajce regimentów Murzyńskich, na wzór Francuzów, którzy liczne wojska czarne mają w Gwadalupie i S. Domingo. 100 najniebezpieczniejszych obywateli Angielskiej osady przyślali memoryał do Króla Jmci, wyrażając iak niebezpieczne jest uzbraianie tego ludu, ofiarując raczey na własnym żołdzie utrzymywać dwa tysiące Europejskiego żołnierza dla ubezpieczenia się od nieprzyjacielskich najezdów. Lecz Xiążę de Portland odpowiedział, że Król Jmci zamysłów swoich nie odstąpi. Pod Windsor zgromadzić kazano 13 t. piechoty, 6 t. jazdy; kommanderować będą w obozie Generałowie: Stephens, Guynn, Chatham, Manners. W porcie Chichester w przytomności Xiążęcia de Richmond spuszczono na wodę okręt nowym sposobem budowany; ma 5 masztów; żeglować bez porównania prędzey powinien od innych dotąd budowanych okrętów; jeśli konstruktor nie omylił się w rachunku.

General Abercromby z częścią wojska wypłynął do morza śródziemnego; już nawet jeden statek wiozący wiele żołnierza, dostał się nieprzyjacielskim korsarzom; wkrótce podobno druga eskadra pójdzie za pierwszą; General Coote zatrudnia się w Deale wyprawą regimentów. Wojska Hollenderskie na wyspie Wight stojące wynoszą 5 t. podzielone na 4 regimenta piesze, konny

jeden, każdy od tyfijca ludu. Generalowi Dumourier powszechnie przypisują wszyscy pojednanie Xiążęcia d'Orleans z Królem Jmcią Francuzkim Ludwikiem 18; tam wódz pomieniony otrzymał darowanie winy podając projekt rozrywania sił nieprzyjacielskich we Francyi i Hollandyi, od uscia Embs do Charente rzeki.

z Paryża 16 Maja z Gazety Frankfortskiej

Szef Sztabu armii nad Reniskiej Desselles przyślął trzeci rapport do Ministra wojennego z Biberach d. 10 pisany. Wyraża, iż General Moreau nie rozumiał, ażeby nieprzyjaciel po niepomyślny bitwie pod Engen i Moelkirch, trzecią stoczył. Inaczej się jednak stało. Potkaliśmy Barona Kray d. 9 pod Biberach, na tym polu na którym General en chef r. 1796 z Bawaryi ku granicom Francuzkim powracając z Grafem Latour szczęśliwie walczył. Z naszej strony dokazywały najwięcey w tym zdarzeniu; korpusu S. Cyr diwizye Baraguey d'Hilliers i Turreau, z korpusu Lecourbe, Richemause. S. Suzanne który najpóźniey przez Brisach wkroczył do Szwabii, jeszcze się nie przyłączył do głównego obozu, i podobno za przybyciem swoim będzie dokazywać na lewym brzegu Dunaju, dla przeszkodzenia połączeniu się spodziewanemu Barona Kray z Grafem Staray. W rozprawie pod Biberach poledz miało nieprzyjaciół 2 t. ranionych liczba nie wiadoma; ięńców mamy 3 tyfijce.

Buonaparte 36 godzin zabawiwszy w Genewie do Lausanne wyjechał, mając oglądać wojska rozłożone w okolicach. Tamże udał się Berthier. General Lannes kommanderować będzie straż przednią armii pierwszego Konsula; iezioło Genewęńskie okryte jest mnóstwem rozmaitych statków, prowadzących żywność amunicyę, artilleryą, na miejsca wyznaczone. 12 t. wybranego żołnierza posłano do Vivay i kraju Valais; za temi nastąpiła kolumna od 5 t. obydwie mają do Włoch wtargnąć przez góry grand S. Bernard i Simplon; Generalowie Watrin i Marescot za rozkazem Konsula sami oglądali wszystkie drogi, przeprawy, wąwozy; iak tylko z pomyslnym raportem powrócili pierwszemu d. 8 zalecono na czele swojej dywizyi forsownym marszem iść do Włoch, i następującej armii drogę torować.

Rapporta od granic południowych przyłane zapewniają, że Mafsenia jeszcze całomiesięczną żywność wojsku i obywatelom Genewęńskim dać może przy oszczędności, nie licząc co morzem dostarczą zawiązające do portu codzien okręta, lecz temu trudno dać wiarę; to pewniejsza iż General Melas czyni ogromne przygotowania dla spotkania wojsk naszych, gdy z gór Alpejskich na równinę Włoską zstępować zechcą, w Piemencie czy Mediolanie, nie wiadomo,

gdyż plan pierwszego Konsula jest tajemnicą, D. 13 Minister wojenny Carnot w Genewie był spodziewany. Buonaparte pisał z tegoż miasta do matki swojej, że drugi list odbierze darowany z Mediolanu, przyłączając obietnicę pokoju za trzy miesiące.

Trzy tysiące Austryaków przez górę Genevre do Oult doliny i miasta Cezanne ciągnących poraził Planta Officyer Szwaycarski w służbie Francuzkiej, Thurreau pisze do Generała Berthier, żeśmy w tym zdarzeniu 250 jeńców zabrali. Przejżdżając przez Auxonne Buonaparte kilka godzin zabawił chcąc widzieć znaiome osoby, wten czas gdy będąc jeszcze Officyerem artylleryi w po-mienionym mieście stał załogą. W Dijon zostali Generałowie: Dumas, Rey, Vignolles z 17 i 30 półbrigadą; im zlecono przyimować, ćwiczyć, i do armii iak nayrychley przysyłać ochotników spodziewanych i młodź nowozacieczną. Przybyły tu niedawno z Austryackiej niewoli Berthon. Szef niegdy artylleryi Mantuańskiej, który iak wiadomo kapitulacyi nie podpisał zapewnia, iż w twierdzy była żywność na 11 miesięcy; mury, wały, wszystkie słowem fortyfikacye nietknięte; lecz postępów kommandanta Foissac Latour nie chwali.

Barras wyjeżdża teraz bardzo często na pola Elizeykie, okazując iawnie narodowi niezmiernie dostatki swoje; wkrótce ma przedsięwziąć podróż do Hiszpanii. Tallien z Egiptu powrócił do Toulonu. Król Jmć Katolicki pisał do brata swojego Króla Jmć Dwóch Sicilii, prosząc o uwolnienie zamkniętego w Messynie Kawalera niegdy Maltańskiego Dolomieu. Lucian Buonaparte kazał robić posągi marmurowe. Sullego, Colberta; Ruytera, Montesquieu, i Kanclerza l'Hopital, które w galeryi pałacu Thuilleries mają być z innemi pomieszczone. Dawna Akademia Francuzka zawsze się składała z 40 osob; przez lat 11 rewolucyi 23 umarło; 11 zostało w oyczyźnie; reszta za granicą. Buonaparte w Havre uzbroić kazał 2 korwety, które pod kommandą Kapitańa Baudin płynąć mają ku nowej Hollandyi dla powzięcia pewniejszych wiadomości o losie znaiomego la Peyrouse, albo też odkrycia nowych krajów na Oceanie południowym.

O Maltańskim oblężeniu ciekawe szczeguły przyśłał General kommanderujący Vau-bois, 22 kwietnia: 27 okrętów nieprzyjacielskich port zamyka; wysadzone na ląd Angielskie i Neapolitańskie woyska, nie są tak liczne ażeby oblężenie mogły rozpocząć. Francuzow do służby zdalnych jest 4200. W nocy wszyscy pod bronią; wędnie jedni zatrudniają się rybotówstwem, inni uprawiają ogrody przez mieszczan opuszczone; ztąd garnizonowi nie zbywa na iarzynie. Chleba jest na 6 miesięcy; inney żywności nie wiele; kura kosztuje 12 liwrow, iayko 10 soldow; na lekarstwach poczyna zbywać, chociaż chorych zawsze mało miał gar-

nizon. Nabożeństwo po Kościołach odprawiają duchowni dawnym zwyczajem. W porcie mamy okręt Maltański od 80 armat, inny od 74, fregat 4, wiele mniejszych statkow; Gwi helm Tell przez Anglikow zabrany wioził 700 chorych do Toulonu. Syn starszy Generała La Fayette i młodziuchny Segur wyiechali do Dijon za ochotników do armii rezerwowey.

*z Hagi 20 Maja z Gazety
Courier du Bas Rhin.*

Wyjeżdżając do armii Buonaparte rozkazał, ażeby nowozacieczną młodź i ochotników Departamenta Belgijskie iak nayrychley odsyłały do Dijon; Generałowi zaś Augereau u Batawow kommanderującemu zalecił przeyrzeć wszystkie woyska nasze i Francuzkie, iako też twierdze kraiove, i batterye nadbrzeżne. Wypelnil rozkaz General, był w Amsterdamie, poiechł do Frizyi i Groningi, ztamąd do obozu Eynhoven i Boisleduc spodziewany, pośpi-szy na ofstatak do Zelandyi. Podobno wieksza część armii naszey zbliży się wkrótce ku Renowi. Kapitan Kolff obwierony że do poddania floty Anglikom należał, nie czekając wyroku sądowego uszedł z więzienia do Niemiec; Za dni kilka Direktor van Hoff według prawa ma zakończyć urzędowanie; mieysce ie go zastąpi jeden ze trzech: Spoor minister Morski, Valkenaer łoseł w Nadricie, albo też Reprezentant Couperus. Słychać iż od tąd Anglicy nie będą Batawom zabraniać wol-

*z Rzymu 30 Kwietnia z Gazety
Frankfortskiej.*

Jeszcze 800 Rosyan z Otranto do Neapolu na garnizon przybyło. Wkrótce Król Jmć Dwóch Sicilii spodziewany jest w swojej stolicy. U nas rząd naywyższy rozkazał wszystkie zgromadzenia Duchowne i świeckie przywrócić do dzierżawy majątku, iaki do nich przed wtargnięciem Francuzkim należał. Żywności bardzo wiele Rzymowi dostarczył kraj Neapolitański; ztąd powzięchna radość mieszkańcow.

*z Lindau 10 Maja z Gazety
Frankfortskiej.*

Woyska Austryackie pod kommandą Xiążęcia Reuss załaniaszące Tirol i Voralberg z naszych okolic ustępując powracają do Feldkirch, inne do Allgau. Jesliby nieprzyjaciel okrażył cale jezioro Constancyjskie, flotylla Półkownika Williams ma być zniszczoną. Jesliby zaś wkroczył do Państw Austryackich, 20 tysięcy strzelcow Tirolskich stanie na obronę Voralbergu; ten albowiem powiat innych jest przedmurzem.

DODATEK

DO

KURYERA LITEWSK.

z Wilna VS. 26 Maja 1800 w Sobotę.

*z Mediolanu 6 Maja z Gazety
Frankfortskiej*

Gdy General Melas nie przyjął warunków do kapitulacji podanych, Massena widząc konieczną bronienia się potrzebę prosił i otrzymał u Genueńczyków 600 t. liwrow na wypłacenie żołdu wojsku swojemu, które iak słyhać, nie wynosi nad 10 t. Lud i garnizon cały na bardzo małej porcyi chleba przestawać muszą. Generałowie Ott i Hohenzollern następującym sposobem rozłożyli wojska swoje około murów Genueńskich; lewe skrzydło od Monte Fascio, przez Bisagno do morza; prawe od Monte Croce do S. André; centrum między Monte croce i Monte Fascio. Francuzi trzymają jeszcze przed miastem górę Diamant; Austriacy na jej dołbie zprowadzili artylleryę. Massena zajął rekvizycyą wszystkie konie w mieście, nie mając innego mięsa dla żołnierzy.

*z Berne 10 Maja z Gazety
Frankfortskiej.*

Armia rezerwowa która się zbliża do granic naszych, wynosi 60 t. piechoty, 10 t. jazdy; znaczna dywizya ma stanąć w okolicach Lausanny, z kąd wiadomość odbieramy, że Konsul Buonaparte d. 8 przybył do Genewy. Trudno zgadnąć, iakim sposobem Francuzi wyżywić potrafią armie tak liczną w kraju Szwaycarskim, zwłaszcza gdy żadnych dotąd nie założyli magazynów. Po wszystkich Cantonach rozpisane są rekvizycye, mianowicie furazów dla jazdy. Czyniliśmy wielorakie przełożenia rządowi; lecz podobno wszystkie na nic się nie przydadły, ponieważ Francuzi nie przestają rozkazywać abyśmy dali co możemy. Dwie pōtbrygady ztąd wyszły do Valais. D. 3 Reprezentant Usteri radził oddać dokończenie konfytucyi wybranym kommissarzom; odrzucono propozycyę. Kommanderujący General Moncey ludzkością zjednał sobie u Szwaycarów powszechny szacunek.

*z Auszpurga 13 Maja z Gazety
Hamburgskiej*

Nieprzyjaciel zbliża się ku miastu naszemu. Od kilku dni słyszemy nieustające z armat strzelanie; wiele tysięcy ranionych Austriaków tu przywieziono. Baron Kray utrzymywał się długo w swoich stanowiskach nad rzeką Iller pod Memmingen; naostatek wzdłuż pomienionej rzeki do Ulm pociągnął; do tegoż miasta zmierzają centrum i lewe skrzydło armii Francuzkiej; skrzydło zaś prawe do Mindelheim; dziś artyllerya i bagaże Austriackie poprowadzono ku brzegom Dunaju. O prawdziwym położeniu armii nieprzyjacielskiej nie mamy pewnych raportów; iedni każą nam lękać się rychłego jej przybycia, drudzy twierdzą, że po kilku zaciętych utarczkach cofnęła się od Memmingen.

*z Manheimu 14 Maja z Gazety
Frankfortskiej.*

Xiążę Hobenlohe odebrawszy rozkaz od Graffa Starray ustąpił z miasta naszego, mając wkrótce przyłączyć się do głównej armii. Wszystkie regimenty Austriackie poszły za wodzem swoim, który na garnizonie nam zostawił małą jazdy dywizyę pod Generałem Frenel. Lecz i ten d. 13 poszedł do Canstadt, tak dalece, iż sami tylko huzarowie Szekler na załodze zostali. Dziś rano Francuzi Ren przeszli w Sandhofen; po krótkiej utarczce nieprzyjaciel zaszedł do Freidenheim. To widząc kommandant Austriacki podpisał umowę następującą: 1. Nieprzyjacielskie kroki będą zawieszony do d. 15. 2. Austriacy mogą odejść, gdzie się podoba; Francuzi miało osadzą. 3. Wszelka własność obywatelów nietkniętą zostanie. 4. Miasto żadnym rekvizycyom podlegać nie ma.

*z Strasburga 11 Maja z Gazety
Frankfortskiej*

Konsul Buonaparte z Genewy do Latisanne przybył. Z największym pośpie-

chem czynią się przygotowania, ażeby Mas-
sena prędką pomoc odebrał. Już pierwsze
kolumny armii rezerwowej z Dijon w Can-
tonie Lemanskim stanęły; uprzedziła inne dy-
wizya Generala Wattrina.

z Ratisbony 16 Maja z Gazety
Frankfortskiej

Z Ulm i Auszpurga zprowadzono temi
dniami do miasta naszego wiele tysięcy ra-
nionych Auftryaków, szpital obozowy, kas-
sę wojskową, ciężkie działa, bagaże. Mo-
reau straszliwe kontribucye wyciska na nie-

szczęśliwych mieszkańcach Szwabii; miasto
Kempten musi zapłacić 90 t. Ryńskich, Ue-
berlingen 50; Schaffhausen 700 t. liwrow &c.
Kassa wojskowa armii Barona Kray u kasy
Rzeskiej domaga się zwrócenia summy 2
millionow 640 t. R.ńskich złożoney przez
Cesarza Jmci na utwierdzenie miasta Ulm,
opatrzenie w żywność i amunicyą, żołąd
nakoniec dawany niektórym półkom Rzes-
skim, które contingens Xiążąt składają. Nie
dawno Cesarz Jmci proponował Seynowi,
ażeby nawwyższa wojsk Rzeski-h kommen-
da po oddaleniu się Arcy Xiążęcia Karola,
Baronowi Kray oddaną była.

Urzednicy Grodzcy Pttu Wileńskiego i Kommissarze do taxy i exdywizyi
wyznaczeni wyrokiem swoim w roku 1800 Marca 27 dnia zapadłym kamienicę
zeszłego Wąrowskiego Sub Nr 67. w mieście Wilnie będącą dla znacznego kon-
kursu kredytorow ku satisfakcyi onymże pod Likwidacyą na sprzedaż wieczy-
stą poddali; ażeby tedy Sukcesorowie zeszłego Wąrowskiego Syn Grzegorz, oraz
JJP Sawiczowie na Dzień 30 Junii roku niniejszego do Wilna ziechali obo-
wiązuja się, iż w Dniu 1 Junii Licytacya tey kamienicy rozpoczęta zostanie o
głasza się.

My Fryderyk Wilhelmz Bożey łaski Król Pruski &c. Podajemy niniejszym
do wiadomości, iż na Instancyą tuteyszey Bankowey kommissyi przez Trzy
Dwory wyznaczoney, obydwu klucze to jest Gołkow w Warszawskim Dystryk-
cie w Czerńskim powiecie o 2 i p. mili od Warszawy, i Falent podobnież w War-
szawskim Dystrykcie w Parafii Radzyńskiej tudzież Pęczyckiej o 1 i p. mili od
Miasta Warszawy leżące do Konkursowey Masy Teppera Bankiera należące, z
których Klucz Gołkowski wraz z należącemi do niego Wioskami Wolą Gołkow-
ką i Gólkowem podług Taxy urzędowney expedyowaney, a tu in Copia Auten-
tica przyłączoney, 100,557. Talerow, klucz zaś Falentki wraz z należącemi
do niego Wioskami Puchałami i Derdami podług Taxy urzędowney expedyo-
waney podobnież tu in Copia Autentica przyłączoney na 111,351 Tala: 9. sre.
gro. 8 i p. den: otaxowane zostały, wraz z wszystkiemi do nich przyległościami
Prawami i Juryzdykcyami przez Publiczną Aukcyą więcey dającym sprzedane bydź
mają.

Subhastujemy przeto, i do wolnego każdemu kupna podajemy wyżej rze-
czone klucze obydwu Gołkow, Falent, z wszystkiemi onych przyległościami Pra-
wami i Juryzdykcyami, tak iak w wyżej rzeczonych Taxach opisane są, z sum-
mami wyciągnionemi to jest: 100,567. Talerow i 111,351. Tal: 9. sre: gr: 8.
i p. den:

Wzywamy więc wszystkich tych, którzy Intencyą mają Dobra te z przy-
ległościami kupić, oraz juxta Qualitatem suam one posiadać mogą, i są w sta-
nie onych zapłacenia niniejszym, aby się natizech Terminach Licitacionis na
31 Julii, 1. Novembra a. cur, i 31 Jan: 1801. za każdą razą o godzinie 9 przed
Deputowanym Naszym Regencyi Konsyliarzem Baumann w Rezydencyi tutey-
szey krajowey Regencyi wyznaczonych, z któryh trzeci i ostatni praclusionis
jest, zameldowali się, to co dać zamyślają podali, a potym oczekiwali, iż nay
więcey dającemu wyżej rzeczone Dobra przybite, i na podania po ostatnim
Licytacyi Terminie podane dalsza niebędzie zwrócona uwaga.

Nakoniec Taxy Dobr tych i te protokoly na których fundamencie takowe
wyexpedyowane zostały, każdy w tuteyszey Regestraturze przyrzeć może.

Na dowod przy zwyczajnym podpisie i wyciścieniu większey Pieczęci na-
szey tuteyszey południowo Pruskiej Regencyi Dat w Warszawie Dnia 11 Mar-
ca 1800. v. Meyer